

Eseniene

Elena Nitoi

Te-ai întrebat vreodată de ce urăști,
de ce iubești sau de ce cazi când vrei să zbori?
Te-ai întrebat de ce ai fel și fel de măști
În transhumanța cărora, simțind că te sufoci...că mori?

Ai luat oglinda esenienilor să te privești,
să te ascuți, să te dezbraci de lume?
Ți-ai șlefuit înțelepciunea să iubești
înger și demoni, sau vreun zeu anume?

Ți ai plâns vreun arhanghel
Din ochii unui prunc știrbit de aripă?
Nu te-ai văzut pe tine-n el?
Nu te-ai oprit să-i țeși o clipă?

Și când te-ncrunți albastru-dezgustat
la omul rău, meschin și ipocrit
Nu-ți vezi veninul ogândit în el? Purtat
fiind de crezul fals smerit?

Ce intuiții sau blesteme te țin captiv în neiertare?
Dureri, iubiri, dar frici îndeosebi...
Căci temerile ne ucid dimensiuni nemuritoare
Te-ai întrebat...de ce te-ntrebi?